

Pünkösdhétfőre. Nagymise.

A Szentlélek hét ajándéka

K.K.T. A régi pogány világban történt. A római császár követe Nóla városába érkezett, magához kérette a város parancsnokát és meghagyta neki, hogy hívja egybe a város férfait, mert fontos ügyben tanácskozni akar velük. A város parancsnoka a megbízatásnak eleget akart tenni, útnak indult, végigmegy az utcákon, találkozik férfiakkal, de egyiknek se szól semmit, kimegy a temetőbe, a sírok között megállva hangosan kiált: Nóla városának férfiai, keljetek fel síri álmotokból, mert a császár embere van itt, beszélni akar veletek. Azonban a halottak országában senki sem mozdul, így eredménytelenül megy vissza a parancsnoka városházára. A császári megbízott türelmetlenül adja ki újra a parancsot, a mi emberünk újra elindul. A császár embere türelmetlen és kíváncsi, nyomába szegődik, hogy megtudja, mi az oka az ellenszegülésnek, miért nem jönnek a férfiak. Csodálkozva látja, hogy a parancsnok a temetőbe megy ki, mint előbb is tette, és megismétli a felszólítást. Megkérdi a városparancsnokot szokatlan eljárásának okáról, aki így felelt: „Nóla városának nincsenek ma férfiai, akik voltak, itt nyugosznak a temetőben, azért nem jöhetnek a tanácskozásra. Ha volnának e városnak igazi férfiai, már régen lerázták volna a rabigát.” Eddig tart az elbeszélés.

Pünkösöd ünnepén Isten Szentlelke követségben jár közöttünk, hogy férfias, gerinces lelkeket, férfias keresztényeket sorakoztasson fel Krisztus zászlaja alá. Aki e zászló alá állnak, hétszeres kegyelmével, ajándékával fegyverzi fel őket. Izaiás próféta a Messiásról jövendölve azt mondja: És rajta lesz az Úr lelke: a bölcsesség, az értelem lelke, a tanács és erősség lelke, a tudás és jámborság lelke és eltölti őt az Úr félelmének lelke. Ezek a Szentlélek hétszeres ajándékai, melyekkel fölékesítette Krisztus emberi lelkét, de ezek az ajándékok közös kincsei lehetnek mindnyájunknak, ha tudunk pünkösdi keresztények lenni.

1. Krisztus emberi lelke megkapta a bölcsesség ajándékát, melynek segítségével világosan látta a világi dolgok mulandóságát és a lelkiek értékét. Ez a bölcsesség lelke szállt le az apostolokra az első pünkösöd ünnepén, hogy tudjanak minden világi hívságról lemondani és mindenben keresztül tudják követni a Mester parancsát. Amit az akkori világ nagyra becsült, azt az apostolok megvetették, s amit a világ megvetett és lenézett, azt tudták nagyra becsülni az apostolok. A Szentlélek bölcsessége adta Loyolai Szent Ignác ajkára ezt a mondást: „Mennyire rútnak tűnik nekem a föld, ha a mennyországra gondolok.”

2. Krisztus emberi lelke megkapta az értelem ajándékát, melynek segítségével oly egyszerű, de mégis fenséges módon tudta elénk tárni az örök igazságokat. Az értelem lelkét kapták az apostolok is. A Szentlélek eljövetele előtt mily nehéz felfogásúak voltak. Hányszor kérték az Úr Jézust: Magyarázd meg nekünk e példabeszédet. Nem értjük, mit mond. Értelmetlenségükért korholást is kapnak. Hát még ti sem értitek. Még sok mondanivalóm volna nektek, de most nem vagytok hozzá elég erősek. Mikor pedig eljön az igazság lelke, ő majd eligazít titeket minden igazságban. Amikor pedig eljött a Szentlélek és az apostolok vették az értelem Lelkét, ezek a nehézfelfogású emberek lettek a világ tanítói és oly értelmesen írtak a legnagyobb igazságokról, hogy az általuk írott könyvek a világ bölcsének és tudósának tankönyve lett. A Szentlélek ruházta fel őket az értelem csodálatos adományával. Az életben is hányszor találkozunk egyszerű emberekkel, akiknek egyetlen tankönyvük talán az édesanyjuktól örökölt imakönyv, mégis erkölcsi felfogásukkal, világos látásukkal és éles ítélőképességükkel megszégyenítenek magas iskolát járt, tanult embereket. Honnan ez a tisztánlátás? A Szentlélek ajándéka. Hofbauer Szent Kelemen mint 21 éves munkás fogott hozzá a hittudomány elsajátításához, miután a legszükségesebb ismeretek birtokában volt, pappá szentelték. Mint pap oly éleslátással rendelkezett, hogy magas méltóságok keresték fel tanácskéréssel. A pünkösdi Lélek, a Szentlélek ajándékozta meg értelemmel.

3. Krisztus emberi lelke megkapta a tanács ajándékát, melynek birtokában mindjárt felismerte, hogy mikor hogyan kell szólania, mi az Isten akarata. A tanács lelke adta szájába a biztos és gyors feleletet, amikor a farizeusok ravasz kérdéssel ostromozták. Az apostolok pünkösöd előtt oktalan beszédükkel nem egyszer az Úr Jézus dorgáló szavait vonják magukra. Pünkösöd után már nem lehet szájukról ilyen korholásra méltó beszédet hallani. A tanács lelke megóv bennünket is a meggondolatlan kijelentéstől, mely annyi háborúságot, perlekedést és haragot okoz a mindennapi életben. Mielőtt beszélénk, kérjük a tanács Lelkét, akkor kevesebb sértő, bántó és fájdalmat okozó szó fogja elhagyni ajkunkat.

4. Krisztus emberi lelke megkapta a Szentlélektől az erősség ajándékát, hogy Isten akarata mellett a legnagyobb szenvedések között is kitarson. A lelki erősség mily gyenge volt az apostolokban, azt már láttuk, amikor a nagycsütörtök esti és nagypénteki eseményekről elméltünk. Mily gyávák, félénkek tudtak lenni akkor. Pünkösöd után, amikor vették a lelki erősség ajándékát, már nem félnek az emberektől, nem félnek a szenvedésektől, nem félnek a keserves kínhaláltól sem. Ez az erősség ajándéka adott bátorságot a gyenge gyermekeknek és asszonyoknak, akik sokszor férfiakat megszégyenítő bátorsággal, remegés nélkül, emelt fővel néztek szembe a halállal, a

kínokkal, amikor hitük megvallásáról volt szó. Az erősség lelke ad bátorságot mindig a hitvallóknak, a hitükért, meggyőződésükért szenvedőknek.

5. Krisztus emberi lelke megkapta a tudomány ajándékát. Nem a világ tudomány ez, hanem az örök élet, az üdvösség tudománya. A világ tudománya sokszor gögössé, fölfuvalkodottá teszi az embert, az örök élet tudománya alázatossá, szerénnyé. Az apostolok az első pünkösd előtt még azzal a kérdéssel állnak Krisztus elé: Mester, mit gondolsz, ki lesz nagyobb közülünk a mennyek országában. A Szentlélek vétele után egy gondjuk van: Isten ügyének diadalra jutása, és egymással versengenek, hogy ki legyen legszerényebb szolgálója Krisztus Egyházának és az embereknek. Ha Krisztus ügyének diadalra jutása van szívemben és nyelvemen, akkor bennem is a Szentlélek ajándéka, a tudomány lelke van.

6. Krisztusnak emberi lelke megkapta a jámborság adományát, mellyel Istennel a legszorosabban összeforrt. Nézzetek embert, aki oly bensőségesen tud imádkozni, mint Krisztus. Nézzetek embert, aki Istennek igáját oly szívesen veszi a vállaira, mint Krisztus. Az apostolok az első pünkösd előtt lanyhák az imában, a szenvedésvállalásban. Nagycsütörtök este még egy órát sem tudnak ébren, imában virrasztani a haláltusáját vívó Krisztussal. Pünkösd napján veszik a Szentlelket, a jámborság lelkét és azután már azt írja róluk az Apostolok Cselekedetének könyve: egy szívvel-lélekkel állhatatosak voltak az imádságban. Legyen az imádság nálunk családi ügy, mert ima nélkül lehetetlen és sivár az élet, míg ahol az imádság szelleme uralkodik, ott van a Szentlélek, a jámborság lelke.

7. Krisztus emberi lelke megkapta az Úr félelmének lelkét. Az Úr félelmének lelke nem engedte Jézust, hogy emberi tekintetek, emberi vélemények miatt, az embereknek tetszeni akarás miatt feladja Isten parancsolatait. Ezt ismerték el benne még legádázabb ellenségei, a farizeusok is, amikor az adópénzzel megkísérteni akarják: Mester – szólottak – tudjuk, hogy igazmondó vagy, Isten útját az igazsághoz híven tanítod és nem mások szerint igazodol, mert nem vezet emberi tekintet.

Az első pünkösd előtt mennyire emberi tekintet vezette az apostolokat. Péter egy szolgáló szavára csak azért tagadja meg Mesterét, mert fél az emberek gúnyjától, szidalmaitól, ha bevallja, hogy ő is a megcsúfolt, halálra ítélt názáreti Jézusnak a tanítványa. Hiányzott belőle az Úr félelmének lelke, tele volt emberi félelemmel. De eljött az első pünkösd, vették a Szentlelket s vele az Úr félelmének lelkét. Most már nem törődnek az emberi véleményekkel, hogy esztelennek mondják és kinevetik: bátran hirdetik a világnak a keresztfeszített názáreti Jézus tanítását és keresztségét, mely a zsidók számára botrány, a pogányoknak esztelenség, nekik pedig büszkeségük. Hány ember van a világon, aki tele van emberi félelemmel és ezért bántja meg az Istent. Hány ember van,

aki önmagában véve egész rendes ember volna, de a társaságban ő is alkalmazkodik a nagyszájúakhoz, hogy el ne ítéljék, amiért nem olyan, mint a többi. Hány ember lelkében ott él a vallás szent tanítása és törvénye, csak éppen kifelé nem meri kimutatni, mert akkor mit szólnának az emberek, a cimborák, a munkatársak. Hány ember tusakodik lelkében, amikor Istent gyalázó, szent vallását gúnyoló beszédet hall, érzi, tudja, hogy kötelessége lenne megvédeni a megtámadott Istent, vallást, csak az Istenfélelmet legyőzi lelkében az emberi tekintetektől való félelem.

Mennyire megszegyenítik sokszor a felnőttek gyávaságát a kicsinyek szája, akiknek szintén az Istenfélelem adja a szót. Az egyik könyvben olvastam. Egy vendéglőben, mely eléggé zsúfolva volt, az egyik asztalnál nagyhangú társaság ült. Különösen az egyik férfiú vitte a szót. Majdnem minden mondata fertelmes káromkodás, minden jobb érzésű ember fülének sértő beszéd volt. a többi asztalnál ülők rosszalva tekintettek a csúnyaszájú társaság felé. De szólni senkinek nem volt bátorsága. Egyik asztalnál egy édesanya ült kisfiával. Egy pillanat, s a gyermek felpattan helyéről, ott terem a túl zajos asztalnál és hangosan, hogy az étteremben mindenki hallotta, csak ennyit mond: „Bácsi, kérem a jó Istenről nem szabad így beszélni”. A zajos társaság megszegyenülve hallgatott el egy bátor vendég kiállítására. A jelenlevők pedig meglegedetten tekintettek erre a gyermekre. Ők gyávák voltak, a kisgyermek bátorságát elismerték és tetszett nekik. Emberi tekintetek miatt ne hanyagold el Istennel szembeni kötelességedet, a templomba járást, szentgyónást, áldozást, böjtöt és imádságot, legyen bátorságod kiállani Istened, Egyházad, szent vallásod védelmében. És hadd mosolyogjanak ezért rajtad, gúnyoljanak vagy szidjanak, ha nem törődsz az emberek tekintetével, az Istenfélelem lelke lakik benned. Aki helyes úton jár, sohasem törődik másokkal. Akik tengeren utaznak, csak az eget és a vizet látják. A hajó mágnesűje mutatja az útirányt, a zászló pedig, hogy honnan fúj a szél. Esztelen hajóskapitány volna, aki a szélzászlóhoz igazodna és nem a mágnesűhöz. A zászló úgy leng, ahogy a szél fújja, a mágnesű pedig mindig egy irányba mutat. A te szent hited a mágnesű az élet tengerén, ehhez igazodj. A szél hadd rázza a zászlót, az emberi véleményeket, ne törődj vele.

K.K.T. A bérmálás szentségében vettük a bölcsesség, az értelem, a tanács, az erősség, a tudomány, jámborság és Istenfélelem ajándékát, a hétajándékú Szentlélek kegyelmét. Jaj nekünk, ha az igazi férfias jellemek kiveszőfélben volnának, ha a temető síri álmából kellene őket felriasztani. Legyünk Krisztus bátor harcosai, a Szentléleknek a bérmálásban fölkent katonái, és akkor a bérmálás szentségének eltörölhetetlen jegyéből egykor ránk ismer pünkösdi Lelke, a hétajándék Istene. Ámen.

Tótelek, 1979. június 4.